

Мѣчка и пчелы.

(весела прикасчица отъ Нѣмскы)

„Чювате ли вы тамо горѣ, хей пчелы? азъ съмь мѣчка! скоро давайте ми тукъ меда си безъ против-рѣчѣж! Азъ съмь много голѣма, а вы толкозъ малкы; съ васъ азъ скоро ще си оплѣтѣж кошницѣж-тѣж въ тѣжъ ямѣ!“ И прѣдъ да ѣж видѣтъ пчелы-тѣ, тя мѣчка-та ся покатери горѣ по дѣнаря на дѣрво-то, въ кой-то бѣхж пчелы-тѣ, и ся стискаше яко, и мучяше и мучяше! А народа въ кухинѣж-тѣж брънчяше и брънчяше!

„Тука! тука пчелы ми донесете меда си тука!“—„Хѣ! хѣ, чювамы, сутрѣ, господжя мѣчка, рано сутрѣ! днесъ никога нѣма! сполука!“ мѣчка-та вещь си завря носурѣж-тѣж вѣтрѣ въ тозъ рой. „Махайте ся вы пчелы, меда е мой.“

Пчелы-тѣ на крака съ подострены жила у своѣж-тѣж яма. „Че смы были малкы, или си